

Zlatý Ámos

Nejoblíbenější učitel roku 2011/2012

Navrhujeme našeho pana ředitele - učitele Jaroslava Ševčíka
v anketě ZLATÝ ÁMOS o nejoblíbenějšího učitele České republiky.
(Základní škola a mateřská škola Lažánky, okr. Brno – venkov,
příspěvková organizace, Lažánky 59)

Charakteristika učitele:

Jsme malá základní škola ve vesnici Lažánky. Učí se zde do 4. ročníku, třídy jsou dvojtřídní a celkový počet žáků máme průměrně kolem 30 dětí na celou školu.

Za posledních deset let, co zde učí pan učitel Jaroslav Ševčík, je naše škola známá a vyhlášená po celém okolí. Všechny děti i rodiče na něj vzpomínají velmi rádi. I my bychom našeho pana učitele zkrátka za nikoho jiného nevyměnili. Je veselý, vtipný, hodný a je s ním ve vyučování sranda. Asi nejraději s námi dětmi výtvarně tvoří. Každoročně výborně připravuje svatomartinské, adventní, mikulášské, vánoční, masopustní, velikonoční a jarní besídky a dílničky a průvody. Taky Noc s Andersenem a různá kulturní vystoupení. Každoročně se účastníme několika výtvarných soutěží a pod jeho vedením jsme úspěšní. Třebas v roce 2010 vybrané práce dětí naší ZŠ získaly 1. místa v mezinárodní výtvarné soutěži „Z truhly našich prababiček“ a byly vystaveny v Praze anebo jsme se zapojili do přeshraničního projektu „Malujeme barvami země“ a naše obrázky byly vystaveny až v Rakousku. Vydal s námi již druhý malovaný školní nástěnný kalendář, píšeme autorské knihy a školní časopis.

S ním zde ve škole skvěle pracují další dvě paní učitelky. Je to sehraný učitelský tým. Náš pan ředitel Jaroslav Ševčík je učitel na pravém místě. Učitel, jakého nám v okolí všichni závidí a my ho máme fakt rádi.

Popis prožité příhody:

Příběhů, ve kterých by jsme Vám našeho pana učitele chtěli představit, je nesčetně mnoho, a je škoda, že jej přiblížit můžeme jen v jedné příhodě. A tak tedy například:

Jak nám pan učitel připravil Mikulášské vyučování

Když se na školní tabuli objeví 5. prosinec, tak to se všichni na zítřejší výuku obzvlášť těšíme. Každým rokem totiž máme Mikulášské vyučování.

Všude přitní, na lavicích svíčky, na tabuli obrazy čerta a Mikuláše s dopisem. Ne, že by jsme se neučili, čeká nás však vyučování tak trochu jiné, takové pěkné, plné různých testů a kvízů s mikulášskou a čertovskou tematikou a povídání o svatém Mikuláši. Ale to hlavní, na co se všechny děti těšíme, přijde až na konci vyučování. A tak stejně tomu bylo i loni, předloni...a stejně tomu bylo i letos.

Zvoneček z chodby oznamoval, že se ta pravá chvíle blíží. Těšili jsme se a věděli, že opět přijde přestrojený pan učitel za Mikuláše, přesto se nám tak trochu tajil dech. Dveře se otevřely a stál tam „naš biskup Mikuláš“ a za ním vykukovali dva malý čerti. Mikuláš je musel několikrát berlí popohnat, aby ten velikánský koš s nadílkou dotáhli pěkně doprostřed třídy. To byl jekot!

Nejvíce ječely holky, že se bojí čertů. A kluci, ti si zas hlasitě dodávali odvahy, že oni se přece nikoho a ničeho nebojí.

S vážnou tváří Mikuláš vystoupil na skříňku (ta rozděluje třídu na učební prostor a hrací odpočinkový), aby měl patřičný rozhled. Mávnutím berle uvedl do třídy hrobové ticho. A začalo to. Vyvolával přísně nás žáky po jednom i ve skupinkách. Každý si musel stoupnout a zodpovídat legrační dotazy anebo přednést básničku či písničku. Ti zlobiví si museli kleknout na židli „ortelku“ a vyslechnout si, jak by se měli polepšit.

Během nepatrné chvílky se ale vrátil do třídy živý jekot a smích. Právě totiž kluky čekalo to klečení na židličce a tak se židli „ortelce“ bránili a snažili se před ní utéci. Byli ale zachyceni mikulášovou berlí a symbolicky s ní dostali za vyučenou. Ti hodně zlobiví byli strčeni i do pytle! A to tak, že Mikuláš zavelel čertům a vyslovil jméno hříšníka a pak nastal ten skutečný čertovský kolotoč.

Čerti hříšníka honili a naháněli, ale nemohli kluky chytnout. Mikuláš jim přispěchal na pomoc a pomohl jim žáka hříšníka nasoukat do pytle. Všichni jsme se tomu hrozně nasmáli. Došlo i na naše dvě paní učitelky, paní školnici i kuchařku, ale ty, i když šly do pytle dobrovolně, se tam nevešly, a tak je Mikuláš nakonec raději pustil a pochválil (však si to zasloužily). Musely však i ony přednést básničku.

Na závěr Mikuláš s čerty vysypal koš s nadílkou na koberec uprostřed třídy. Bez rozdílů hodných žáků či uličníků jsme se všichni vrhli na nadílku, seděli kolem těch sladkostí na koberci a spolu s námi i naše paní učitelky s kuchařkou, školnice, čertíci a „naš milovaný biskup Mikuláš“.

Tak tomu se u nás v Lažánkách ve škole říká „Mikulášské vyučování“, na které jistě budeme dlouho, dlouho vzpomínat. (viz níže fotopříloha)

Za úplně všechny žáky 1. – 4. ročníku ZŠ v Lažánkách: Anička Kameníková, Jarka Sovová, Eliška Juránková a Karolína Petrášová

